

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 30Cb/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121423377
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janovicová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6121423377.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Gabrielou Janovicovou v spore žalobcu: H Point, s.r.o., so sídlom Magnezitárska 11, 040 13 Košice, IČO: 43 838 286, zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava o zaplatenie 716,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 716,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 716,85 eur od 27.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou z 15.07.2021, postúpenou Okresným súdom Banská Bystrica ako súdom upomínacím Okresnému súdu Bratislava I dňa 09.09.2021, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 716,85 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.01.2019 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Peugeot 508, EČV: V., ktoré v čase dopravnej nehody používal T. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Československej Armády 1170/21, 040 01 Košice (poškodený). Poistná udalosť bola žalovanému oznámená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Poškodený si dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise žalobcu. Náklady na opravu poškodeného vozidla boli vo výške 7.463,51 eur s DPH, ktorá (suma) bola u žalovaného uplatnená faktúrou č. T.. Žalovaný však uznal výdavky na opravu len do výšky 6.596,66 eur. Nepriznanie nárokov žalovaný odôvodnil tým, že žalobcovi priznal primerané množstvo mechanických, karosárskych a lakovníckych prác, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23 eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %). Žalobca si žalobou uplatňuje svoj nárok na zaplatenie sumy 716,85 eur nepriznanej žalovaným v rámci poistného plnenia z poistnej udalosti. Predmetný nárok bol poškodeným postúpený na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky z 05.07.2021.

2.1. Podľa žalobcu skutočnosti, ktoré žalovaný v oznámení o poistnom plnení uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad; ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré má žalobca nárok. Právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody (poistnej udalosti) a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody. Poškodený resp. žalobca žiada len zaplatiť sumu, ktorú skutočne uhradil za opravu poškodeného motorového vozidla. Servis žalobcu pri oprave poškodeného motorového

vozidla postupoval tak, aby bolo motorové vozidlo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola uskutočnená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Náklady na prácu a lakovanie sa vypočítajú len s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom, ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. Poškodené motorové vozidlo Peugeot 508 sa nachádza v rovnakej kategórii ako je motorové vozidlo ŠKODA Superb, pre ktoré cena lakovacích a mechanických prác v regióne pre daný typ motorového vozidla predstavuje sumu vo výške 42,- až 48,- eur/NH bez DPH.

2.2. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle Peugeot 508, EČV: V. za 1 normohodinu mechanických a lakovacích prác sumu vo výške 31,- eur bez DPH, čo je v porovnaní s inými servismi porovnateľná, resp. nižšia suma. Žalovaný mal podľa žalobcu vykonať šetrenie poistnej udalosti riadne, pričom ak mal za to, že žalobcom účtovaná hodina za normohodinu prác je neprimeraná v regióne, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Žalovaný však len uviedol, že nepriznáva položky, ktorými sú cena práce a cena práce lakovania, bez akéhokoľvek odborného odôvodnenia, bez podloženia akýchkoľvek cenníkov. V danom prípade nie je žalobcovi známe, na základe akých skutočností a dôkazov dospel žalovaný ku kráteniu celkovej sumy, na ktorej náhradu má žalobca nárok.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel platobným rozkazom z 27.07.2021 sp. zn. 2Up/1182/2021, proti ktorému žalovaný podal odpor. V predmetnom odpore proti platobnému rozkazu navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

3.1. Namietal, že žaloba žalobcu nespĺňa zákonné náležitosti podľa § 132 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď nešpecifikoval ani základné údaje o priebehu škodovej udalosti.

3.2. Následne žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu, keď podľa neho poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, z ktorej vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Keďže poškodený predstavoval dlžníka, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky, a preto nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý má predstavovať pohľadávku žalobcu. Podľa žalovaného je zmluva o postúpení pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom, navyše v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav postupcu týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky.

3.3. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaný uviedol, že má za dostatočne odôvodnené, že plnenie z jeho strany predstavuje maximálne možné a objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

4. Žalobca v replike k odporu žalovaného uviedol, že žaloba obsahuje opis rozhodujúcich skutočností, o ktorých existenciu žalobca opiera svoje tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho práva, pričom žalobca predložil dôkazy na preukázanie ním tvrdých skutočností a taktiež jasne špecifikoval žalobný návrh. Obstať podľa žalobcu nemôže ani námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie. Poškodenému vznikla škoda momentom vzniku škodovej udalosti.

4.1. K zmluve o postúpení pohľadávky žalobca uviedol, že podstatnými náležitosťami zmluvy sú označenie subjektov (postupcu a postupníka) a identifikácia pohľadávky. Tieto podmienky sú splnené, keďže postupovaná pohľadávka je v predmetnej zmluve špecifikovaná čo do výšky a aj do dôvodu vzniku. Zároveň žalobca uvádza, že v článku I. zmluvy o postúpení pohľadávky označenom ako „Predmet zmluvy“, v prvom odseku postupca jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyjadruje svoju vedomosť o tom, že voči žalovanému má pohľadávku vo výške 716,85 eur, ktorá mu vznikla v dôsledku vzniku poistnej udalosti a s tým súvisiacej potreby opravy motorového vozidla a neuhradenia nákladov za opravu poisteného motorového vozidla žalovaným v plnej výške.

4.2. Žalovaný v podanom odpore nijako nevyvrátil žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody uvedený v návrhu na vydanie platobného rozkazu; žalovaný neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok, pričom žalovaný neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. Žalovaný nie je oprávnený neuhradiť poistné plnenie v plnom rozsahu iba s poukazom na svoj subjektívny názor, že tento jeho postup je dôvodný.

5. Žalovaný sa k replike žalobcu, doručenej mu 10.11.2021, nevyjadril.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, a to faktúrou č. T. z 28.02.2019 na sumu 7.463,51 eur s DPH, oznámením o poistnom plnení vo výške 6.596,66 eur z 12.03.2019, zmluvou o postúpení pohľadávky z 05.07.2021, posudkom - kalkuláciou č. A. z 28.02.2019, kontrolným listom č.

A. z 28.02.2019, cenníkmi autoservisov Moris Slovakia s.r.o. a Auto Gábriel, s.r.o., a zistil tento skutkový stav:

7. Z vyjadrení strán počas súdneho sporu a predložených listinných dôkazov mal súd za nesporný vznik poistnej udalosti 26.01.2019 v podobe vzniku škody na motorovom vozidle Peugeot 508, EČV: V., T. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Československej Armády 1170/21, 040 01 Košice (poškodeného) a ktoré bolo v čase jej vzniku havarijne poistené u žalovaného. Predmetná poistná udalosť bola riadne ohlásená žalovanému, ktorý ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Poškodený si vzniknutú škodu na poistenom vozidle nechal opraviť u žalobcu. Náklady na opravu tohto poškodeného vozidla boli podľa faktúry žalobcu č. T. z 28.02.2019 vo výške 7.463,51 eur s DPH; táto pohľadávka bola následne uplatnená poisteným u žalovaného. Žalovaný však uhradil na účet autoservisu (žalobcu) poistné plnenie len vo výške 6.596,66 eur. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na zaplatenie sumy, ktorá nebola priznaná žalovaným v rámci poistného plnenia z poistnej udalosti, a to vo výške 716,85 eur. Medzi stranami bolo sporné, či žaloba obsahuje povinné náležitosti, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný, resp. či je zmluva o postúpení pohľadávky platná. Iné skutočnosti žalovaný v odpore nerozporoval, preto sa pre potreby predmetného konania považujú za nesporné.

8. Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

8.1. Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

8.2. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8.3. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.4. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

8.5. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

8.6. Podľa § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

8.7. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

8.8. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

8.9. Podľa § 132 ods. 3 CSP žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

9. K náležitostiam predmetnej žaloby a žalovaným namietanej (nedostatočnej) existencii opisu rozhodujúcich skutočností, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. apríla 2008, sp. zn. 3 Obo 77/2007, z ktorého je zrejmé, že judikatúra „za rozhodujúce skutočnosti považuje údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak neuvedie žalobca v žalobe všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke“.

9.1. V tomto smere súd poukazuje na príliš formalistický výklad žalovaného týkajúci sa ustanovenia § 132 CSP, ak predmet žaloby tak, ako bol vymedzený, teda nárokom žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 716,85 eur vrátane príslušenstva zo škodovej udalosti a základným popisom skutkových okolností, považuje za nedostatočný. Cieľom a zmyslom predmetného ustanovenia nie je, aby strany v podanej žalobe, ale aj v ďalších svojich písomných stanoviskách, či ústnych prednesoch obšírne a detailne vymedzili skutkový a právny stav. Potrebným je vystihnúť podstatu predmetného sporu (týka sa to aj iných právnych a skutkových argumentov, alebo inak povedané kvantita neznamená kvalitu),

čo nie je podmienené rozpisom detailných skutkových okolností, ktoré pre posúdenie sporu ani nie sú rozhodujúce, obzvlášť, ak tieto medzi stranami konania nie sú sporné.

9.2. S ohľadom na uvedené, k posúdeniu jednotlivých náležitostí predmetnej žaloby súd konštatuje, že žaloba žalobcu má všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle ustanovenia § 132 CSP, keďže žalobca v nej úplne opísal rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje uplatnený procesný nárok: jednak opísal vznik uplatneného nároku spočívajúceho v nákladoch spojených s opravou motorového vozidla Peugeot 508, EČV: V., ako aj základ nároku voči žalovanému s odkazom na oznámenie žalovaného o poistnom plnení a ním uskutočnené (podľa žalobcu nedôvodné) krátenie poistného plnenia. Žalobca uplatnený nárok taktiež podložil dôkazmi, z ktorých je zrejmé, z čoho vychádzala suma opravy poškodeného motorového vozidla.

9.3. K námietke žalovaného, vznesenej na pojednávaní, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno tiež preto, že nepredložil poistnú zmluvu o dojednanom havarijnom poistení motorového vozidla, zmluvné dojednania k nej resp. poistku, neobstojí, keďže poistný vzťah medzi sporovými stranami nebol žalovaným v priebehu konania spochybňovaný; tento mal súd dostatočne preukázaný predloženými listinnými dôkazmi.

10. V ďalšom sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie, pričom námietku žalovaného týkajúcu sa absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú a nezodpovedajúcu skutočnosti. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 06. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

10.1. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že v zmluve o postúpení pohľadávky chýba výslovný prejav vôle postupcu (poškodeného) postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobcu, súd poukazuje na to, že z článku I zmluvy o postúpení pohľadávky z 05.07.2021 jednoznačne vyplýva, že jej predmetom je postúpenie sumy 716,85 eur, pričom táto pohľadávka postupcu predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry žalobcu (servisu) č. T., ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX.

11. K námietke neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky súd uvádza, že poistený môže už odo dňa vzniku nároku na poistné plnenie (t. j. odo dňa, kedy došlo k poistnej udalosti) s týmto nárokom disponovať, aj keď ešte nie je zrejmá výška poistného plnenia, ktoré je poisťovňa povinná poskytnúť. Poistený tak môže nárok na poistné plnenie postúpiť zmluvou na inú osobu.

11.1. T. H. (poškodený) bol oprávnený postúpiť nárok na poistné plnenie na žalobcu, predložená zmluva o postúpení pohľadávky z 05.07.2021 obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže sú v nej špecifikované zmluvné strany, ako aj pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia. Ako nedôvodné vyhodnotil súd aj tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého nedošlo k postúpeniu pohľadávky, ale záväzku žalobcu. Súd poukazuje na to, že predmetom postúpenia bol nárok poisteného (T. H.) proti žalovanému na zaplatenie časti poistného plnenia (v sume 716,85 eur), ktoré žalovaný podľa názoru poisteného neoprávnene odmietol poskytnúť.

12. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, predneseným na pojednávaní, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná z dôvodu, že v predmetnej zmluve sa síce uvádza, že postúpenie je odplatné, avšak v prípade odplatného postúpenia musí byť v zmluve jednoznačne určená výška odplaty, resp. presne určený spôsob jej výpočtu.

12.1. Neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok nemožno vyvodiť zo skutočnosti, že súdu nie je známa odplata za postúpenie pohľadávky. Postúpenie pohľadávky môže byť odplatné aj bezodplatné, a súd v konaní o zaplatenie postúpenej pohľadávky, a ani dlžník nie sú oprávnení požadovať sprístupnenie sumy, za ktorú bola pohľadávka postúpená, a to ani v prípade odplatného postúpenia. Inými slovami povedané, v spore o zaplatenie postúpenej pohľadávky nemá čo súd zaujímať, za koľko bola pohľadávka postúpená, súd má len rozhodnúť o tom, či je dlžník povinný postúpenú pohľadávku uhradiť postupníkovi. Z pohľadu dlžníka je táto informácia taktiež irelevantná, keďže je povinný len postúpenú pohľadávku splniť subjektu uvedenému v oznámení postupcu o postúpení pohľadávky, resp. subjektu, ktorý mu postúpenie pohľadávky preukázal. Odplata za postúpenie pohľadávky je relevantná len vo vzťahu medzi postupcom a postupníkom a jedine v prípade sporu medzi postupcom a postupníkom

o zaplataenie dohodnutej odplaty, resp. v spore, v ktorom postupník uplatňuje voči postupcovi svoje práva podľa § 527 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/64/2019 z 11. decembra 2019). Hodnota postupovanej pohľadávky a výška odplaty za postúpenie nie sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o postúpení pohľadávky [rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo/1185/2012 (C 13969)].

13. Ústavný súd Slovenskej republiky sa vo svojej judikatúre opakovane vyjadroval k nutnosti maximálneho rešpektu k princípu autonómie vôle, a to osobitne pri posudzovaní zmlúv všeobecnými súdmi. Prítom dôvodil, že autonómia vôle predstavuje elementárnu podmienku fungovania právneho štátu (I. ÚS 242/2007, I. ÚS 243/2007) s tým, že ide o jeden z prejavov viazanosti štátnej moci zákonom (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 2 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd). V súkromnoprávnej sfére nie každý rozpor so zákonom má za výsledok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Zmyslom ochrany legality v súkromnoprávnej sfére je ochrana súkromnoprávných vzťahov, teda predovšetkým ochrana zmluvných vzťahov podľa zásady „pacta sunt servanda“ (zmluvy sa majú dodržiavať).

13.1. Skutočnosť, že autonómia vôle je bezprostredne aplikovateľná (a voči štátnej moci vynúiteľná), sa potom prejavuje v tom, že ak súd interpretuje v súdnom konaní medzi účastníkmi uzavretú zmluvu, musí k nej pristupovať nie tak, že táto má byť bezchybná, ale tak, že v nej (prostredníctvom nej) jednotliviec vyjadril, čo chce (resp. to, čo chcel) dosiahnuť. Súd musí pri riešení sporu identifikovať ekonomický účel právneho konania (zmluvy) a túto hospodársku funkciu sa snažiť zachovať (a to samozrejme ale len vtedy, ak taký hospodársky účel zmluvy neodporuje zákonu, dobrým mravom a pod.). Je povinnosťou súdu s ohľadom na zásadu preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou (I. ÚS 640/2014, 4 Cdo 95/2019) a na uvedenú relevantnú judikatúru najvyšších súdnych autorít spor rozhodnúť tak, aby to zodpovedalo zásade rozumného a spravodlivého usporiadania vzťahu medzi jeho účastníkmi, a prítom starostlivo prihliadnuť na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ide o koncepciu tzv. materiálneho vedenia sporu; § 191 ods. 1 CSP).

14. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca je nositeľom práva uplatneného žalobou a aktívne vecne legitimovaným subjektom v rozhodovanom spore.

15. Súd uvádza, že žalovaný v spore nepoprel účinne výšku žalobou uplatnenej pohľadávky, keďže jeho konštatovanie v odpore, že má za dostatočne odôvodnené, že plnenie zo strany žalovaného predstavuje maximálne možné a objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné, nepredstavuje účinné popretie žalobou uplatneného nároku.

15.1. Pokiaľ chcel žalovaný účinne poprieť výšku uplatneného nároku, bol povinný poprieť skutkové tvrdenia žalobcu a uviesť vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (k tomu viď znenie ustanovenia § 151 ods. 2 CSP). Žalovaný bol teda povinný súdu uviesť a preukázať výšku obvyklých nákladov spojených s opravou motorového vozidla v rozhodnej oblasti, a to jednak pokiaľ ide o množstvo mechanických karosárskych a lakovníckych prác, ako i o autoservisom fakturovaných normohodín či použitého lakovacieho materiálu.

16. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosť „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP). Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti (Tomašovič, M., In Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, s. 568-569).

17. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Spomenuté procesné povinnosti sa následne vzťahujú aj na žalovaného, pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť (teda je povinný tvrdiť a svoje tvrdenia preukázať). Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/6/2010 z 22.09.2010).

18. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia. Pojem „substancované“ zvyčajne znamená, že tvrdenia sú relevantné z hľadiska hmotného práva. Povinnosť substancovane tvrdiť má charakter procesného bremena a zaťažuje toho, kto má procesnú povinnosť tvrdiť. Substancované tvrdenie je také skutkové tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je k nemu možné vykonať dokazovanie (viď Tomašovič, M., In Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, s. 571).

19. S ohľadom na uvedené má súd za to, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť tvrdiť a neunesol tak bremeno tvrdenia vo vzťahu k oprávnenosti zníženia poistného plnenia vo výške 716,85 eur. Žalovaný bol okrem iného povinný súdu uviesť a preukázať výšku obvyklých nákladov spojených s opravou motorového vozidla v rozhodnej oblasti, a to jednak pokiaľ ide o použitý lakovací materiál, ako aj o autoservisom fakturované normohodiny. Pokiaľ tak neurobil, vystavil sa nepriaznivým dôsledkom nesplnenia si povinnosti tvrdiť, a to procesnoprávnej sankcii v podobe straty sporu.

20. Z uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 716,85 eur.

21. Žalobca si v konaní uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky podľa predpisov občianskeho práva. V zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. vznikol žalobcovi tiež nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 5 % odo dňa nasledujúceho po 15. dni odo dňa ukončenia šetrenia poistnej udalosti žalovaným. Žalovaný oznámením o poistnom plnení z 12.03.2019 oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti 11.03.2019, do omeškania sa teda dostal 27.03.2019. Súd preto žalobcovi priznal úrok z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 716,85 eur od 27.03.2019 do zaplatenia.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

22.1. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 CSP].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).